

POSTANOWIENIE

Dnia 14 kwietnia 2015 roku

Sąd Rejonowy I Wydział Cywilny w G. w składzie:

Przewodniczący: SSR Janusz Supiński

Protokolant: Katarzyna Kucharska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 31.03.2015r. sprawy

z wniosku M. K. (1)

z udziałem M. K. (2)

o podział majątku

postanawia:

I. Dokonać podziału majątku dorobkowego, zgromadzonego w trakcie trwania związku małżeńskiego wnioskodawcy M. K. (1) z uczestniczką postępowania M. K. (2), zawartego w dniu 26.09.1998r., a rozwiązanego wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 02.10.2012r. sygn. akt VI RC 823/12, w skład którego to majątku wchodzi:

1. nieruchomość, zabudowana budynkiem mieszkalnym i gospodarczym, położona w miejscowości W. gmina G. ul. (...), oznaczona numerem geodezyjnym (...) o powierzchni 0,0703 ha, zapisana w księdze wieczystej nr (...);
2. wersalka rozkładana koloru beżowego z miękkimi bokami;
3. biurko młodzieżowe, koloru brązowego;
4. komoda – kolor brązowy czteroszufladowa wielkości 1m x 1,2m;
5. komoda – kolor jasny brąz, czteroszufladowa wielkości 1m x 1,2m, jedna szuflada uszkodzona;
6. zestaw mebli kuchennych - szafki wiszące i stojące w kuchni na piętrze;
7. stół kuchenny z narożnikiem – komplet w kolorze drzewa;
8. komplet mebli młodzieżowych: szafa drewniana + biurko + nadstawka + słupek + narożnik;
9. ława rozkładana koloru ciemny brąz;
10. telewizor plazmowy 37 calowy P.;
11. szafka łazienkowa wąska z łazienki na piętrze koloru białego wolnostojąca o wysokości 1,2m;
12. komplet mebli kuchennych z parteru;
13. zmywarka w zabudowie szer. 60 cm E.;
14. piekarnik elektryczny A.;
15. lodówka wolnostojąca (...) wysokości 180cm z zamrażarką;

16. słupek łazienkowy biały wysokości 180cm;
17. telewizor 21 calowy marki P.;
18. komoda – dąb czterozufladowa szer. 1,20 m;
19. komoda – jasnobrązowa, czterozufladowa szer. 1,20 m;
20. kuchenka mikrofalowa wolnostojąca biała;
21. kuchenka gazowa czteropalnikowa wolnostojąca z piekarnikiem gazowym w kuchni na piętrze;
22. lodówka LG wysokości 180cm z zamrażarką wolnostojąca. z kuchni na piętrze;
23. komplet garnków indukcyjnych 4 sztuki;
24. patelnia

w ten sposób, że:

a). przyznać na wyłączną rzecz wnioskodawcy M. K. (1) nieruchomości opisaną w pkt I.1. oraz ruchomości wyszczególnione w pkt I.2. – I.15 i I.21 – I.23;

b). przyznać na wyłączną rzecz uczestniczki postępowania M. K. (2) ruchomości wymienione w pkt I.16 – I.20. i I.24.

II. Zasądzić od wnioskodawcy M. K. (1) na rzecz uczestniczki postępowania M. K. (2) kwotę 95.177,68 (dziewięćdziesiąt pięć tysięcy sto siedemdziesiąt siedem 68/100) złotych, płatną w terminie 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki w płatności.

III. Ustalić wartość przedmiotu podziału majątku wspólnego na kwotę 296.450 zł.

IV. Znieść wzajemnie pomiędzy zainteresowanymi koszty postępowania.

Sygn. akt I Ns 275/14

UZASADNIENIE

Wnioskodawca – M. K. (1) – wniósł o dokonanie podziału majątku dorobkowego, zgromadzonego w trakcie trwania związku małżeńskiego wnioskodawcy z uczestniczką postępowania M. K. (2), w skład którego to majątku wchodzi zabudowana nieruchomość położona w W. gmina G. o powierzchni 0,0703 ha, oznaczona numerem geodezyjnym (...), zapisana w księdze wieczystej nr (...) oraz szereg ruchomości. Jednocześnie wniósł o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym stron przez przyjęcie, że udział wnioskodawcy wynosi 70%, a udział uczestniczki postępowania 30%. Co do sposobu dokonania podziału mienia dorobkowego – wnioskodawca domagał się przyznania na jego rzecz nieruchomości i części ruchomości, pozostających w posiadaniu M. K. (1) oraz przyznania pozostałych ruchomości, będących we władaniu uczestniczki – na rzecz owej uczestniczki, z zasądzeniem na jej rzecz odpowiedniej spłaty. Nadto wnioskodawca wniósł o rozliczenie w toku postępowania o podział majątku wspólnego kwoty 9.000 zł, przekazanej w ratach po 500 zł miesięcznie przez wnioskodawcę swoim rodzicom jako udziału wnioskodawcy w pokrywaniu kosztów opieki nad babcią wnioskodawcy w okresie po rozwodzie stron.

Uczestniczka postępowania – M. K. (2) – w odpowiedzi na wniosek przychyliła się co do zasady do stanowiska wnioskodawcy, wskazując jednocześnie, że poza nieruchomością i ruchomościami, składnikiem majątku wspólnego są środki pieniężne zgromadzone na rachunkach bankowych wnioskodawcy. Nadto uczestniczka wniosła o oddalenie wniosku o ustalenie nierównych udziałów zainteresowanych w majątku dorobkowym.

Sąd Rejonowy ustalił co następuje:

Zainteresowani – M. K. (1) i M. K. (2) – zawarli związek małżeński w dniu 26.09.1998r. Małżeństwo to zostało rozwiązane wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 02.10.2012r. sygn. akt VI RC 823/12. Wyrok uprawomocnił się w dniu 24.10.2012r.

dowód: wyrok k 73 akt VI RC 823/12 SO w Olsztynie

W skład majątku, zgromadzonego w trakcie trwania związku małżeńskiego zainteresowanych wchodzi:

25. nieruchomość, zabudowana budynkiem mieszkalnym i gospodarczym, położona w miejscowości W. gmina G. ul. (...), oznaczona numerem geodezyjnym (...), o powierzchni 0,0703 ha, zapisana w księdze wieczystej nr (...); nieruchomość tę wnioskodawca M. K. (1) otrzymał na podstawie umowy darowizny z dnia 19.10.1995r., a zatem przed zawarciem związku małżeńskiego z uczestniczką postępowania. W latach 1998-2008 zainteresowani, z majątku wspólnego, poczynili nakłady na tę nieruchomość, związane z remontem pomieszczeń mieszkalnych na piętrze budynku, o łącznej wartości 64.561,90 zł. Umową z dnia 07.07.2011r. zainteresowani rozszerzyli wspólność majątkową małżeńską na nieruchomość zapisaną w kw (...). W dniu 26.08.2011r. M. K. (1) i M. K. (2) zaciągnęli w Banku (...) SA Oddział w G. kredyt w wysokości 100.000 zł, zabezpieczony hipoteką na spornej nieruchomości. Uzyskane z kredytu środki zainteresowani zużyli na remont pomieszczeń mieszkalnych, położonych na parterze budynku, przeprowadzony w roku 2011. Wartość nieruchomości to 280.000 zł;
26. wersalka rozkładana koloru beżowego z miękkimi bokami, wartości 200 zł;
27. biurko młodzieżowe, koloru brązowego, wartości 100 zł;
28. komoda – kolor brązowy czteroszufładowa wielkości 1m x 1,2m, wartości 200 zł;
29. komoda – kolor jasny brąz, czteroszufładowa wielkości 1m x 1,2m, jedna szuflada uszkodzona, wartości 200 zł;
30. zestaw mebli kuchennych - szafki wiszące i stojące w kuchni na piętrze, wartości 800 zł;
31. stół kuchenny z narożnikiem – komplet w kolorze drzewa, wartości 150 zł;
32. komplet mebli młodzieżowych: szafa drewniana + biurko + nadstawka + słupek + narożnik, wartości 800 zł;
33. ława rozkładana koloru ciemny brąz, wartości 200 zł;
34. telewizor plazmowy 37 calowy P., wartości 1000 zł;
35. szafka łazienkowa wąska z łazienki na piętrze koloru białego wolnostojąca o wysokości 1,2m, wartości 400 zł;
36. komplet mebli kuchennych z parteru, wartości 8000 zł;
37. zmywarka w zabudowie szer. 60 cm E., wartości 500 zł;
38. piekarnik elektryczny A., wartości 800 zł;
39. lodówka wolnostojąca (...) wysokości 180cm z zamrażarką, wartości 1000 zł;
40. słupek łazienkowy biały wysokości 180cm, wartości 700 zł;
41. telewizor 21 calowy marki P., wartości 200 zł;
42. komoda – dąb czteroszufładowa szer. 1,20 m, wartości 200 zł;

43. komoda – jasnobrązowa, czteroszufladowa szer. 1,20 m, wartości 200 zł;
44. kuchenka mikrofalowa wolnostojąca biała, wartości 100 zł;
45. kuchenka gazowa czteropalnikowa wolnostojąca z piekarnikiem gazowym w kuchni na piętrze, wartości 200 zł;
46. lodówka LG wysokości 180cm z zamrażarką wolnostojąca. z kuchni na piętrze, wartości 400 zł;
47. komplet garnków indukcyjnych 4 sztuki, wartości 75 zł;
48. patelnia, wartości 25 zł.

dowód: zeznania zainteresowanych k 56-58, 255-256

wypis aktu notarialnego k 14-15, 16-17

odpis kw k 22-25

opinia biegłego k 112-126, 158-159

umowa kredytu k 26-33

zeznania świadka T. Ż. k 134v

zeznania świadka P. K. k 135

zeznania świadka H. K. k 135-136

zeznania świadka B. K. k 136

zeznania świadka M. O. k 136

zeznania świadka A. R. k 136v-137

zeznania świadka J. B. k 252v-253

zeznania świadka J. B.-K. k 253

zeznania świadka D. K. k 253v-254

Przedmiotowa nieruchomość obciążona jest hipoteką umowną do kwoty 150.000 zł na rzecz Banku (...) SA Oddział w G.. W okresie od 24.10.2012r. do dnia wydania orzeczenia w niniejszej sprawie wnioskodawca spłacił zadłużenie w (...) SA O/G. z tytułu kredytu z dnia 26.08.2011r. w kwocie 35.338,64 zł, a do spłaty pozostało 65.906 zł. W dacie zniesienia wspólności majątkowej małżeńskiej wnioskodawca posiadał bankowy rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy w (...) SA O/G. z ujemnym saldem w wysokości -8.095,36 zł. W dniu 06.10.2013r. uczestniczka postępowania sprzedała samochód m-ki R. (...) nr rej. (...), będący składnikiem majątku dorobkowego zainteresowanych, uzyskując kwotę 2.000 zł.

dowód: odpis kw k 22-25

zaświadczenia k 79, 199

potwierdzenie przelewu k 200-251

umowa k 55

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Bezspornym w sprawie jest ustalony wyżej stan faktyczny, co wynika nie tylko z dokumentów, niekwestionowanych przez zainteresowanych i opinii biegłego z zakresu szacowania nieruchomości J. O. (1), ale przede wszystkim z twierdzeń samych stron. Zainteresowani bowiem zgodnie ustalili skład majątku ruchomego podlegającego podziałowi (z odstępstwami, o których będzie mowa niżej), wartości tych składników oraz ich aktualnego posiadacza. Wartość nieruchomości została z kolei wskazana przez biegłego J. O., a opinia ta nie była ostatecznie kwestionowana przez żadną ze stron. Sąd, działając z urzędu, również nie dopatrywał się nieprawidłowości w przedmiotowej opinii biegłego, wobec czego uznał, iż zasługuje ona na uwzględnienie. Zakres nakładów, poczynionych przez strony na nieruchomość objętą postępowaniem oraz ich wartość i czas dokonania nie były objęte sporem zainteresowanych, wobec czego Sąd, w swoich ustaleniach, oparł się na twierdzeniach stron. Wreszcie kwestie kredytowe (wysokość, stan bieżącego zadłużenia, wysokość rat spłaconych przez wnioskodawcę i brak jakichkolwiek spłat ze strony uczestniczki postępowania) również pozostawały poza sporem zainteresowanych, a twierdzenia stron, poparte zresztą stosowną dokumentacją, zasługiwały w pełni na przymiot wiarygodności.

Wobec powyższych ustaleń Sąd – co oczywiste – nie mógł uwzględnić w podziale majątku dorobkowego środków pieniężnych, które miały znajdować się na rachunkach bankowych wnioskodawcy, a to wobec faktu, iż tych środków nie było.

Dalej Sąd nie mógł uwzględnić w podziale majątku dorobkowego stron składników tego majątku w postaci szafy w trwałej zabudowie trzydrzwiowej i szafki łazienkowej podumywalkowej, trwale zabudowanej, a to wobec zgodnych oświadczeń stron, że przedmioty te są trwale związane z nieruchomością, co prowadzi do wniosku, że stanowią elementy składowe nieruchomości. Przedmioty te zatem zostały wycenione wraz z całą nieruchomością i muszą dzielić los owej posiadłości.

Sąd wyłączył również z podziału łóżko rozkładane, zakupione – wedle zgodnych twierdzeń zainteresowanych – dla ich dziecka. Skoro zatem przedmiot ten należy do dziecka stron, to nie stanowi współwłasności zainteresowanych i nie może podlegać podziałowi w niniejszej sprawie.

Sąd nie objął wreszcie podziałem płyty indukcyjnej, co zresztą nastąpiło na zgodny wniosek zainteresowanych.

Przechodząc do sposobu podziału ustalonych składników majątku wspólnego zainteresowanych, należy wskazać, że wnioskodawca wnosił o dokonanie podziału wedle stanu posiadania poszczególnych przedmiotów, a uczestniczka postępowania owej propozycji nie negowała. Stąd też Sąd uwzględnił, że w posiadaniu M. K. (2) pozostają słupek łazienkowy, telewizor P., komoda (2 szt.), kuchenka mikrofalowa, patelnia i te właśnie przedmioty przyznał na rzecz uczestniczki. Pozostałe składniki wspólnej masy pozostają we władaniu wnioskodawcy, zatem należało je przydzielić M. K. (1). Jednocześnie Sąd uwzględnił, przy rozliczaniu dopłat pomiędzy zainteresowanymi kwotę 2.000 zł uzyskaną i przejętą przez uczestniczkę postępowania po sprzedaży samochodu m-ki R. (...).

W tym miejscu, przed dokonaniem rozliczeń pomiędzy zainteresowanymi z tytułu dokonanego podziału składników majątku dorobkowego i ustalaniem wysokości ewentualnych spłat lub dopłat, należy dostrzec i odnieść się do zagadnień spornych, ujawnionych w toku postępowania. Są nimi kolejno: 1. wielkość udziałów M. K. (1) i M. K. (2) w majątku wspólnym, w szczególności w kontekście wniosku wnioskodawcy o ustalenie nierównych udziałów w stosunku 70% do 30%; 2. sposób rozliczenia nakładów poczynionych w latach 1998-2008 z majątku wspólnego zainteresowanych na nieruchomość w W., będącą w okresie czynienia nań nakładów jeszcze majątkiem odrębnym wnioskodawcy; 3. zasadność rozliczenia w toku postępowania o podział majątku wspólnego kwoty 9.000 zł, przekazanej w ratach po 500 zł miesięcznie przez wnioskodawcę swoim rodzicom jako udziału wnioskodawcy w pokrywaniu kosztów opieki nad babcią wnioskodawcy w okresie po rozwodzie stron; 4. zasadność rozliczenia w toku niniejszego postępowania kwot uiszczonych przez wnioskodawcę na rzecz banku (...) SA o/G. tytułem spłaty kredytu, zaciągniętego przez strony w roku 2011, w szczególności w okresie po rozwodzie zainteresowanych; 5. zasadność uwzględnienia, przy określaniu wartości spornej nieruchomości, istniejącego zobowiązania stron wobec (...) SA o/G..

Odnosząc się do pierwszego z wyżej wymienionych kwestii prowadzących do braku zgody zainteresowanych, należy dostrzec przede wszystkim, że M. K. (1) i M. K. (2) pozostawali w związku małżeńskim przez okres 14 lat, z czego trzynaście pierwszych lat małżeństwa upłynęło im na zgodnym i wspólnym pomnażaniu posiadanego majątku. Z zeznań stron wynika jednoznacznie, iż wnioskodawca, w miarę swoich możliwości, pracował zarobkowo przez cały czas trwania związku małżeńskiego. Z tych samych zeznań wynika też, że uczestniczka postępowania początkowo zajmowała się domem i opieką nad dziećmi, a gdy młodsze dziecko ukończyło 3 lata (tj. w roku 2006), również i M. K. (2) podjęła zatrudnienie, pracując w miarę swoich możliwości, okresowo nawet na tzw. dwa etaty. Prowadzi to do ewidentnego wniosku, iż oboje zainteresowani wypełniali swoje obowiązki, wynikające z art. 27 krio, stanowiącego, że „oboje małżonkowie obowiązani są, każdy według swych sił oraz swych możliwości zarobkowych i majątkowych, przyczynić się do zaspokajania potrzeb rodziny, którą przez swój związek założyli. Zadośćuczynienie temu obowiązkowi może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o wychowanie dzieci i na pracy we wspólnym gospodarstwie domowym”. Najbardziej jaskrawym zresztą przejawem dostrzeżonego wyżej, zgodnego i wspólnego pomnażania dorobku małżeńskiego przez oboje zainteresowanych są nakłady, poczynione w latach 1998-2008 z majątku wspólnego na nieruchomości, będącą wówczas jeszcze majątkiem odrębnym wnioskodawcy. W szczególności zaś, będąc przy owych nakładach, podkreślenia wymaga rozmiar tych nakładów. Otóż wedle zgodnych twierdzeń stron, zaprezentowanych w niniejszym postępowaniu, zainteresowani wydatkowali w latach 1998-2008 w związku z przeprowadzonym remontem piętra budynku mieszkalnego kwotę 64.561,90 zł. Jednocześnie wartość całej nieruchomości w roku 1995 oscylowała na poziomie kwoty 30.000 zł. Niezależnie zatem od oczywistego wzrostu cen nieruchomości postępującego w kolejnych latach, a wynikającego choćby z inflacji oraz niezależnie od tego, że remont budynku (a zatem i nakłady) rozciągnięty był w latach (1998-2008), samo zestawienie wartości nieruchomości z wartością nakładów ówczesnych małżonków daje obraz stopnia przyczynienia się obojga zainteresowanych w doprowadzeniu spornej nieruchomości do stanu obecnego i jej dzisiejszej wartości. W kontekście powyższego Sąd stanął na stanowisku, że oboje zainteresowanych w stopniu równym przyczynili się do powstania majątku dorobkowego w jego obecnym kształcie.

Art. 43 § 1 krio stanowi, że oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym. § 2 w/w artykułu przewiduje zaś, że z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać, ażeby ustalenie udziałów w majątku wspólnym nastąpiło z uwzględnieniem stopnia, w którym każdy z nich przyczynił się do powstania tego majątku. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, nie wspominając literatury, odejście od zasady równości udziałów możliwe jest jedynie wtedy, gdy małżonek, przeciwko któremu skierowane jest żądanie, w sposób **rażący i uporczywy** nie przyczynia się do powiększania majątku wspólnego stosownie do swych sił i możliwości zarobkowych [tak: postanowienie SN z dnia 26 listopada 1973 r., III CRN 227/73, OSNCP 1974, nr 11, poz. 189; postanowienie SN z dnia 30 listopada 1972 r., III CRN 235/72, OSNCP 1973, nr 10, poz. 174; Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Małżeństwo. Komentarz do art. 1-61(6), G. J., LEX, 2013].

W kontekście powyższych rozważań należy dostrzec fakt, iż w toku niniejszego postępowania strony nie przedstawiły żadnych dowodów na potwierdzenie tezy, iż uczestniczka postępowania nie przyczyniała się do pomnażania majątku. Niewątpliwie ciężar dowodu, w myśl art. 6 kc, spoczywał w tym zakresie na wnioskodawcy, przy czym podkreślić należy, że przedmiotem niniejszego postępowania nie było przyczynianie się stron do rozpadu związku małżeńskiego, bo tą kwestią zajmował się już Sąd Okręgowy w Olsztynie w sprawie rozwodowej, ale przyczynianie się tychże stron do pomnażania majątku wspólnego. I właśnie w tym przedmiocie ciężar dowodowy, jak wcześniej wspomniano, spoczywał na wnioskodawcy, który wystąpił z żądaniem ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym. Wynika to wprost z postanowienia SN z dnia 2 października 1997 r., II CKN 348/97, LEX nr 479357. Wnioskodawca owego ciężaru w niniejszej sprawie nie udźwignął i nie wykazał w żaden sposób, by uczestniczka postępowania nie pracowała, nie zajmowała się dziećmi i domem, trwoniła majątek np. poprzez hazard, ciągi alkoholowe, wyprzedaż dobytku i przeznaczanie uzyskanych pieniędzy na alkohol lub narkotyki etc. Podnoszenie w toku postępowania, że ewentualny, rzekomy romans uczestniczki z jakimś mężczyzną czy też udział uczestniczki w zakładowych imprezach towarzyskich jest równoznaczny z nieprzyczynianiem się do powstania majątku dorobkowego, a nawet trwonieniem tego majątku różni się z przyjętym rozumieniem instytucji określonej w art. 43 § 2 krio. Warto w tym miejscu

przyczyć stanowisko literatury: „O istnieniu ważnych powodów [ustalenia nierównych udziałów – przypis aut.] nie przesądza obciążająca jedno z małżonków wina rozkładu pożycia małżeńskiego, stwierdzona w wyroku rozwodowym lub orzekającym separację, ani ustalenie w wyroku unieważniającym małżeństwo, że jedno z małżonków zawarło je w złej wierze” – tak: P. K. (red.), C. H., Czech B., D. T., K. S., S. M. Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz. LexisNexis, 2011, wydanie: V.

Wracając do kwestii przyczyniania się do powstania majątku wspólnego, należy oczywiście dostrzec, że objęcie wspólnością małżeńską majątkową stron nieruchomości położonej w W., nastąpiło w drodze umownego rozszerzenia owej wspólności. W tym kontekście można by mówić, że rzeczywiście udział uczestniczki w pomnożeniu majątku w postaci nieruchomości, ograniczył się do zawarcia umowy. Co więcej – można by oddzielnie próbować rozliczać nakłady czynione przez małżonków na nieruchomość wnioskodawcy, a następnie próbować dokonać rozliczenia wartości tej nieruchomości jako majątku wspólnego z oszacowaniem stopnia przyczynienia się uczestniczki do powiększenia majątku wspólnego o tę nieruchomość, rozumianego jako doprowadzenie do zawarcia umowy o rozszerzeniu wspólności majątkowej małżeńskiej. Sąd jednak spojrział na sprawę szerzej i stanął na stanowisku, iż działania obojga zainteresowanych w latach 1998-2008, polegające na przeprowadzeniu dużego remontu nieruchomości, gdy ta była jeszcze majątkiem odrębnym wnioskodawcy oraz rozszerzenie majątku wspólnego stron na przedmiotową nieruchomość należy potraktować całościowo. Przy takim zaś podejściu należy uznać, że działania stron – wszak osób dorosłych, samodzielnych i świadomych swoich decyzji – stanowiły ciąg logiczny (remont pomieszczeń piętra budynku, rozszerzenie wspólności majątkowej, remont pomieszczeń parteru budynku). W tym kontekście Sąd uznał, że nakłady na nieruchomość, poczynione w latach 1998-2008 zostały pochłonięte poprzez rozszerzenie wspólności majątkowej małżeńskiej na sporną posiadłość i winne być w niniejszym postępowaniu traktowane jako element (i to o podstawowym znaczeniu) przyczyniania się M. K. (2) do pomnażania majątku dorobkowego poprzez doprowadzenie przedmiotowej nieruchomości do obecnego stanu i jej dzisiejszej wartości. Tym samym Sąd stanął na stanowisku, iż przedmiotem podziału winna być jedynie nieruchomość w obecnym kształcie i wartości przy przyjęciu równych udziałów stron w majątku dorobkowym.

Będąc przy wartości nieruchomości, pozostającej w kręgu zainteresowania Sądu w niniejszej sprawie, należy dostrzec treść postanowienia Sądu Najwyższego z 20.04.2011r. sygn. akt I CSK 661/10, OSNC-ZD 2012/2/31, gdzie Sąd ten stwierdził, że „w sprawie o zniesienie współwłasności nieruchomości obciążonej hipoteką sąd – przyznając tę nieruchomość jednemu z uczestników – powinien określić jej wartość z uwzględnieniem obciążenia hipotecznego”. W sprawie nie ulega wątpliwości, że sporna nieruchomość obciążona jest hipoteką na rzecz (...) SA o/G., a wysokość zobowiązania stron wobec tego banku wynosi na dzień orzekania 65.906 zł. W tej sytuacji Sąd przyjął do rozliczeń jako wartość owej nieruchomości kwotę 214.094 zł (280.000 zł – 65.906 zł = 214.094 zł).

Kolejną kwestią sporną pomiędzy zainteresowanymi była zasadność rozliczenia w niniejszym postępowaniu kwot uiszczonych przez wnioskodawcę na rzecz banku (...) SA o/G. tytułem spłaty kredytu, zaciągniętego przez strony w roku 2011, w szczególności w okresie po rozwodzie zainteresowanych. Dokonując oceny podniesionego zagadnienia Sąd stanął na stanowisku, iż należy rozliczyć dokonane przez wnioskodawcę spłaty kredytu, bowiem wynikają one z zobowiązania zaciągniętego w trakcie trwania związku małżeńskiego, a częściowo nawet zostały dokonane z majątku wspólnego. Niewątpliwym w niniejszej sprawie jest to, że uczestniczka postępowania nie dokonała żadnej wpłaty na rzecz (...) SA o/G. z tytułu spłaty kredytu zaciągniętego w roku 2011. Wynika to zresztą z jednoznacznej deklaracji M. K. (2). Poza sporem pozostaje również fakt dokonania spłaty przedmiotowego kredytu w kwocie 50.834,34 zł w okresie od 01.12.2011r. do 25.03.2015r., co wynika z zaświadczenia (...) na k 199. Należy zatem przyjąć, za twierdzeniami wnioskodawcy, że spłata zadłużenia wobec (...) dokonywana jest wyłącznie przez wnioskodawcę. Podkreślenia jednak w tym miejscu wymaga fakt, że strony pozostawały w związku małżeńskim do dnia 24.10.2012r. i do tego też dnia obowiązywał zainteresowanych ustrój wspólności majątkowej małżeńskiej. Oznacza to, że wszelkie dochody stron stanowiły ich majątek wspólny. Spłata zatem zadłużenia wobec banku (...), dokonywana przez wnioskodawcę w okresie do dnia 24.10.2012r. pochodziła z majątku wspólnego stron i to niezależnie od tego, czy pieniądze na spłatę długu przelewane były fizycznie z rachunku bankowego prowadzonego imiennie na M. K. (1) czy też z jakiegokolwiek innego źródła. Wnioskodawca w żaden sposób zresztą nie próbował nawet wykazywać, by środki przeznaczone

na spłatę spornego kredytu stanowiły jego majątek osobisty, co tylko potwierdza prawidłowość ustaleń Sądu. W tej sytuacji brak jest podstaw do rozliczenia kwot spłaconych wobec banku (...) przez wnioskodawcę w okresie do dnia 24.10.2012r. Inaczej sprawa wygląda ze spłatą kredytu po dniu 24.10.2012r. Z zaświadczenia (...) (k 199) oraz potwierdzeń przelewu (k 200-251) wynika, że wnioskodawca uiścił na rzecz (...) w okresie od 24.10.2012r. do 25.03.2015r. łącznie kwotę 35.543,64 zł. Niewątpliwym jest, że przysługuje wnioskodawcy wobec uczestniczki postępowania roszczenie regresowe o zwrot połowy tej kwoty. Stąd też Sąd w niniejszym postępowaniu uwzględnił i rozliczył wspomnianą wyżej kwotę 35.338,64 zł.

Ostatnim zagadnieniem spornym była kwota 9.000 zł, jaką wnioskodawca miał przekazać swoim rodzicom, już po orzeczeniu rozvodu stron, jako udział w kosztach opieki nad babcią M. K. (1). Wnioskodawca, uzasadniając swoje roszczenie o rozliczenie owej kwoty podnosił, że sporna nieruchomość w W. obciążona była prawem dożywotniego korzystania z parteru budynku na rzecz jego dziadków tj. poprzednich właścicieli nieruchomości; dożywocie zostało zniesione w związku z zaciągnięciem kredytu przez strony w roku 2011, co nie oznacza, że wnioskodawca nie ponosi kosztów związanych z tym prawem. Analizując podniesioną kwestię Sąd dostrzegł przede wszystkim to, że przedmiotem dożywotniej osobistej służebności mieszkania, ustanowionej umową z dnia 19.10.1995r. (k14-15) było wyłącznie prawo korzystania z całego parteru budynku mieszkalnego w W. ul. (...), z czego zresztą babcia wnioskodawcy zrezygnowała dobrowolnie, a rezygnacja owa obejmowała nie tylko formalne zrzeczenie zapisu umownego, ale także dobrowolne przeniesienie rzeczywistego miejsca zamieszkania do rodziców wnioskodawcy. Powyższa konstatacja Sądu wynika z treści zeznań świadków w tym P. K. (2), który jednoznacznie wskazał, że „Babcia wyprowadziła się, bo u córki miała lepiej, miała blisko do kościoła” (k 135). Również świadek H. K. (2), matka wnioskodawcy, zeznała, że „wzięłam babcię do siebie w 2008r., babcia nie wiedziała, że w ramach remontu wyburzono ścianę i zrobiono jeden wielki salon... mój ojciec zmarł w 2002r.. Moja mama po śmierci ojca dalej zamieszkiwała w tym domu do 2008r. Później zamieszkała ze mną, ponieważ była niedożywiona, słaba, nie miała siły sprzątać parteru, który zajmowała...” (k 135). Dalej, należy podnieść, że treść zapisów umowy darowizny z 19.10.1995 k 14-15, w szczególności w części dotyczącej ustanowienia dożywotniej służebności mieszkania, jest jednoznaczna i nie zawiera zobowiązania obdarowanego (tu wnioskodawcy) do zapewnienia zbywcy dożywotniego utrzymania, rozumianego jako przyjęcie zbywcy jako domownika, dostarczania mu żywienia, ubrania, mieszkania, światła i opału, zapewnienia mu odpowiedniej pomocy i pielęgnowania w chorobie oraz sprawienia mu własnym kosztem pogrzebu odpowiadającemu zwyczajom miejscowym. Te wszystkie obowiązki, wymienione wyżej, obciążałyby wnioskodawcę, gdyby przedmiotem umowy z 19.10.1995 było dożywocie, unormowane w art. 908 § 1 kc. Tymczasem przedmiotem umowy z 19.10.1995r. była służebność mieszkania, określona w art. 908 § 2 kc. Nie negując zatem istnienia zobowiązania moralnego wnioskodawcy w zakresie udzielania wszechstronnej pomocy swojej babci, stwierdzić należy, że uczestniczka postępowania nie była zobowiązana do ponoszenia jakichkolwiek kosztów, związanych z utrzymaniem babci wnioskodawcy, tym bardziej po rozwodzie stron. Żądanie zatem rozliczenia w niniejszym postępowaniu kwoty 9.000 zł, jaką wnioskodawca miał przekazać swoim rodzicom jako pomoc w utrzymaniu babci, nie znajduje żadnego uzasadnienia prawnego, nie wspominając nawet o braku jakichkolwiek dowodów, potwierdzających rzeczywiste poniesienie owych kosztów przez M. K. (1).

Zupełnie na marginesie prowadzonych rozważań należy jeszcze wspomnieć o żądaniu wnioskodawcy rozliczenia w niniejszym postępowaniu pożyczki zaciągniętej przez wnioskodawcę u swoich rodziców w roku 2003. Wnioskodawca, na poparcie swoich twierdzeń w tym zakresie, złożył do akt własnoręczny dokument – umowę pożyczki. Zawarcie takiej umowy potwierdziła również świadek H. K. (2). Istnieniu takiej umowy zaprzeczyła z kolei uczestniczka postępowania. Sąd, rozstrzygając tę kwestię, dostrzegł przede wszystkim to, że termin wymagalności zwrotu przedmiotowej pożyczki to grudzień 2029r., a do chwili obecnej nie została zwrócona żadna kwota. Już samo to nakazuje pozostawienie całego zagadnienia poza marginesem niniejszej sprawy. Wskazać jednak należy, że w toku niniejszego postępowania nie zostało w sposób należyty wykazane istnienie spornej umowy, co przy negacji umowy pożyczki przez jedną ze stron ma podstawowe znaczenie. Wątpliwości bowiem budzą okoliczności zawarcia umowy, fakt nie zgłoszenia umowy stosownym organom podatkowym, nieznaną sposobu spożytkowania ewentualnej kwoty, uzyskanej na podstawie spornej umowy, brak wiedzy i zgody uczestniczki na zawarcie umowy itp. Nie było to zresztą przedmiotem dowodzenia w niniejszej sprawie, co w sposób dodatkowy uzasadnia pozostawienie zagadnienia poza orzeczeniem.

W wyniku powyższych ustaleń Sąd przyjął do rozliczeń kwoty: - 214.094 zł tj. wartość nieruchomości; - 16.450 zł tj. wartość ruchomości podlegających podziałowi; - 35.338,64 zł tj. spłata przez wnioskodawcę kredytu po 24.10.2012r.; - 2.000 zł tj. kwota uzyskana ze sprzedaży pojazdu R. (...). Po dokonaniu obliczeń ustalono wartość przedmiotu podziału majątku wspólnego (296.450 zł) oraz wysokość dopłaty, należnej uczestniczce postępowania (95.177,68 zł) Sąd też orzeczone jak w pkt I, II i III. Jednocześnie należało określić termin zapłaty kwoty 95.177,68 zł. Sąd ustalając powyższy termin wziął pod uwagę z jednej strony wysokość zasądzonej kwoty, dochody, uzyskiwane przez zobowiązanego wnioskodawcę oraz obciążenia owych dochodów, związane choćby z obowiązkiem alimentacyjnym na rzecz dzieci stron. Z drugiej strony Sąd uwzględnił sytuację materialno-bytową uprawnionej uczestniczki, konieczność zapewnienia godziwych warunków funkcjonowania M. K. (2) wraz z dziećmi oraz uzyskiwane przez uczestniczkę dochody. W efekcie powyższego Sąd uznał, że okres 6 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia będzie wystarczający do uzyskania przez wnioskodawcę możliwości dokonania spłaty zobowiązania, a jednocześnie nie pozbawi uczestniczki możliwości utrzymania dotychczasowego poziomu jej funkcjonowania

O kosztach postępowania Sąd orzekł po myśli art. 520 § 1 kpc.

Sygn. akt IX Ca 594/15

POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IX Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Małgorzata Kasztelan (spr.)
Sędziowie:	SO Renata Bandosz SO Ewa Dobrzyńska - Murawka
Protokolant:	sekr. sądowy Magdalena Kufel

po rozpoznaniu w dniu 26 października 2015 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z wniosku M. K. (1)

z udziałem M. K. (2)

o podział majątku wspólnego

na skutek apelacji wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 14 kwietnia 2015 r., sygn. akt I Ns 275/14

p o s t a n a w i a :

I. zmienić zaskarżone postanowienie w pkt. II o tyle tylko, że termin płatności zasądzonej tam kwoty określić na 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia zamiast na 6 miesięcy,

II. oddalić apelację w pozostałym zakresie,

III. koszty postępowania odwoławczego wnioskodawca i uczestniczka ponoszą każdy w zakresie związanym ze swym udziałem w sprawie.

IX Ca 594/15

UZASADNIENIE

Wnioskodawca domagał się dokonania podziału majątku dorobkowego, zgromadzonego w trakcie trwania związku małżeńskiego wnioskodawcy z uczestniczką postępowania, w skład którego wchodzi zabudowana nieruchomość położona w W. gmina G. o powierzchni 0,0703 ha, oznaczona numerem geodezyjnym (...), zapisana w księdze wieczystej nr (...) oraz szereg ruchomości. Jednocześnie wniósł o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym stron przez przyjęcie, że udział wnioskodawcy wynosi 70%, a udział uczestniczki postępowania 30%. Co do sposobu dokonania podziału mienia dorobkowego – wnioskodawca domagał się przyznania na jego rzecz nieruchomości i części ruchomości pozostających w jego posiadaniu oraz przyznania uczestniczce pozostałych ruchomości z zasądzeniem na jej rzecz odpowiedniej dopłaty.

Uczestniczka postępowania co do zasady przychyliła się do stanowiska wnioskodawcy, wskazując jednocześnie, że poza nieruchomością i ruchomościami, składnikiem majątku wspólnego są środki pieniężne zgromadzone na rachunkach bankowych wnioskodawcy. Domagała się też oddalenia wniosku o ustalenie nierównych udziałów stron w majątku wspólnym.

Sąd Rejonowy w Giżycku postanowieniem z 14 kwietnia 2015 r. dokonał podziału majątku dorobkowego stron w ten sposób, że przyznał wnioskodawcy nieruchomość zabudowaną budynkiem mieszkalnym i gospodarczym, położoną w miejscowości W. gmina G. ul. (...), oznaczoną numerem geodezyjnym (...) o powierzchni 0,0703 ha, zapisaną w księdze wieczystej nr (...) oraz ruchomości wyszczególnione w pkt I.2. – I.15 i I.21 – I.23 postanowienia, natomiast uczestniczce - ruchomości wymienione w pkt I.16 – I.20. i I.24 postanowienia. Zasądził od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki postępowania kwotę 95.177,68 zł płatną w terminie 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki w płatności. Ustalił wartość przedmiotu podziału majątku wspólnego na kwotę 296.450 zł i orzekł o kosztach postępowania. Sąd ten ustalił, że strony zawarły związek małżeński w dniu 26.09.1998 r. Małżeństwo ich zostało rozwiązane wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 2.10.2012r. sygn. akt VI RC 823/12, który uprawomocnił się w dniu 24.10.2012 r. W skład majątku zgromadzonego w trakcie trwania związku małżeńskiego zainteresowanych wchodzi:

1. nieruchomość zabudowana budynkiem mieszkalnym i gospodarczym, położona w miejscowości W. gmina G. ul. (...), oznaczona numerem geodezyjnym (...), o powierzchni 0,0703 ha, zapisana w księdze wieczystej nr (...); nieruchomość tę wnioskodawca otrzymał na podstawie umowy darowizny z dnia 19.10.1995 r. W latach 1998-2008 strony z majątku wspólnego poczyniły nakłady na tę nieruchomość, związane z remontem pomieszczeń mieszkalnych na piętrze budynku, o łącznej wartości 64.561,90 zł. Umową z dnia 7.07.2011 r. strony rozszerzyły wspólność majątkową małżeńską na nieruchomość zapisaną w Kw (...), po czym w dniu 26.08.2011 r. zaciągnęły w Banku (...) SA Oddział w G. kredyt w wysokości 100.000 zł, zabezpieczony hipoteką na spornej nieruchomości. Uzyskane z kredytu środki zainteresowani zużyli na remont pomieszczeń mieszkalnych, położonych na parterze budynku, przeprowadzony w roku 2011. Wartość nieruchomości to 280.000 zł;
2. wersalka rozkładana koloru beżowego z miękkimi bokami, wartości 200 zł;
3. biurko młodzieżowe, koloru brązowego, wartości 100 zł;

4. komoda – kolor brązowy czteroszufładowa wielkości 1m x 1,2m, wartości 200 zł;
5. komoda – kolor jasny brąz, czteroszufładowa wielkości 1m x 1,2m, jedna szuflada uszkodzona, wartości 200 zł;
6. zestaw mebli kuchennych - szafki wiszące i stojące w kuchni na piętrze, wartości 800 zł;
7. stół kuchenny z narożnikiem – komplet w kolorze drzewa, wartości 150 zł;
8. komplet mebli młodzieżowych: szafa drewniana + biurko + nadstawka + słupek + narożnik, wartości 800 zł;
9. ława rozkładana koloru ciemny brąz, wartości 200 zł;
10. telewizor plazmowy 37 calowy P., wartości 1000 zł;
11. szafka łazienkowa wąska z łazienki na piętrze koloru białego wolnostojąca o wysokości 1,2m, wartości 400 zł;
12. komplet mebli kuchennych z parteru, wartości 8000 zł;
13. zmywarka w zabudowie szer. 60 cm E., wartości 500 zł;
14. piekarnik elektryczny A., wartości 800 zł;
15. lodówka wolnostojąca (...) wysokości 180cm z zamrażarką, wartości 1000 zł;
16. słupek łazienkowy biały wysokości 180cm, wartości 700 zł;
17. telewizor 21 calowy marki P., wartości 200 zł;
18. komoda – dąb czteroszufładowa szer. 1,20 m, wartości 200 zł;
19. komoda – jasnobrązowa, czteroszufładowa szer. 1,20 m, wartości 200 zł;
20. kuchenka mikrofalowa wolnostojąca biała, wartości 100 zł;
21. kuchenka gazowa czteropalnikowa wolnostojąca z piekarnikiem gazowym w kuchni na piętrze, wartości 200 zł;
22. lodówka LG wysokości 180cm z zamrażarką wolnostojąca. z kuchni na piętrze, wartości 400 zł;
23. komplet garnków indukcyjnych 4 sztuki, wartości 75 zł;
24. patelnia, wartości 25 zł.

Przedmiotowa nieruchomość obciążona jest hipoteką umowną do kwoty 150.000 zł na rzecz Banku (...) SA Oddział w G.. W okresie od 24.10.2012 r. do dnia wydania orzeczenia wnioskodawca spłacił zadłużenie w (...) SA O/G. z tytułu kredytu z dnia 26.08.2011 r. w kwocie 35.338,64 zł, a do spłaty pozostało 65.906 zł. W dacie zniesienia wspólności majątkowej małżeńskiej wnioskodawca posiadał bankowy rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy w (...) SA O/G. z ujemnym saldem w wysokości -8.095,36 zł. W dniu 6.10.2013 r. uczestniczka postępowania sprzedała samochód marki R. (...) nr rej. (...), będący składnikiem majątku dorobkowego stron, uzyskując kwotę 2.000 zł.

W ocenie Sądu Rejonowego ustalony stan faktyczny nie był sporny, a skład majątku ruchomego zainteresowani ustalili w zasadzie zgodnie, w tym i co do wartości składników oraz ich aktualnego posiadania. Wartość nieruchomości została z kolei wskazana przez biegłego J. O., a opinia ta nie była ostatecznie kwestionowana przez żadną ze stron. Zakres nakładów poczynionych przez strony na nieruchomość objętą postępowaniem oraz ich wartość i czas dokonania nie były objęte sporem, wobec czego Sąd w swoich ustaleniach oparł się na twierdzeniach stron. Wreszcie kwestie

kredytowe (wysokość, stan bieżącego zadłużenia, wysokość rat spłaconych przez wnioskodawcę i brak jakichkolwiek spłat ze strony uczestniczki postępowania) również pozostawały poza sporem zainteresowanych.

Odnosnie sposobu podziału składników majątku wspólnego – wnioskodawca domagał się dokonania podziału według stanu posiadania poszczególnych przedmiotów, a uczestniczka postępowania owej propozycji nie negowała. Sąd uwzględnił przy rozliczaniu dopłat pomiędzy zainteresowanymi kwotę 2.000 zł uzyskaną i przejętą przez uczestniczkę postępowania po sprzedaży samochodu marki R. (...).

Sąd nie uwzględnił żądania wnioskodawcy w zakresie ustalenia nierównych udziałów stron w majątku wspólnym. Wnioskodawca i uczestniczka pozostawali w związku małżeńskim przez okres 14 lat, z czego trzynaście pierwszych lat małżeństwa upłynęło im na zgodnym i wspólnym pomnażaniu posiadanego majątku. Wnioskodawca, w miarę swoich możliwości, pracował zarobkowo przez cały czas trwania związku małżeńskiego. Uczestniczka postępowania początkowo zajmowała się domem i opieką nad dziećmi, a gdy młodsze dziecko ukończyło 3 lata (tj. w roku 2006), również i uczestniczka podjęła zatrudnienie, pracując w miarę swoich możliwości, okresowo nawet na tzw. dwa etaty. Prowadzi to do wniosku, iż oboje zainteresowani wypełniali swoje obowiązki, wynikające z art. 27 krio. Najbardziej jaskrawym przejawem zgodnego i wspólnego pomnażania dorobku małżeńskiego przez oboje małżonków są nakłady poczynione w latach 1998-2008 z majątku wspólnego na nieruchomość, będącą wówczas jeszcze majątkiem odrębnym wnioskodawcy. W szczególności zaś podkreślenia wymaga rozmiar tych nakładów. Zgodnie z twierdzeniami stron, wydatkowali oni w latach 1998-2008 w związku z przeprowadzonym remontem piętra budynku mieszkalnego kwotę 64.561,90 zł. Jednocześnie wartość całej nieruchomości w roku 1995 oscylowała na poziomie kwoty 30.000 zł. Niezależnie zatem od oczywistego wzrostu cen nieruchomości postępującego w kolejnych latach, a wynikającego choćby z inflacji oraz niezależnie od tego, że remont budynku (a zatem i nakłady) rozciągnięty był w latach (1998-2008), samo zestawienie wartości nieruchomości z wartością nakładów ówczesnych małżonków daje obraz stopnia przyczynienia się obojga zainteresowanych w doprowadzeniu spornej nieruchomości do stanu obecnego i jej dzisiejszej wartości. W kontekście powyższego Sąd stanął na stanowisku, że oboje zainteresowani w stopniu równym przyczynili się do powstania majątku dorobkowego w jego obecnym kształcie. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, odejście od zasady równości udziałów możliwe jest jedynie wtedy, gdy małżonek, przeciwko któremu skierowane jest żądanie, w sposób rażący i uporczywy nie przyczynia się do powiększania majątku wspólnego stosownie do swych sił i możliwości zarobkowych. W toku postępowania strony nie przedstawiły żadnych dowodów na potwierdzenie tezy, iż uczestniczka postępowania nie przyczyniała się do pomnażania majątku. Ciężar dowodu, w myśl art. 6 kc, spoczywał w tym zakresie na wnioskodawcy, przy czym przedmiotem postępowania nie było przyczynianie się stron do rozpadu związku małżeńskiego, bo tą kwestią zajmował się już Sąd Okręgowy w Olsztynie w sprawie rozwodowej, ale przyczynianie się tychże stron do pomnażania majątku wspólnego.

Objęcie wspólnością małżeńską majątkową stron nieruchomości położonej w W., nastąpiło w drodze umownego rozszerzenia wspólności. Działania obojga zainteresowanych w latach 1998-2008, polegające na przeprowadzeniu dużego remontu nieruchomości, gdy ta była jeszcze majątkiem odrębnym wnioskodawcy oraz rozszerzenie majątku wspólnego stron na przedmiotową nieruchomość należy potraktować całościowo. Przy takim zaś podejściu Sąd uznał, że działania stron stanowiły ciąg logiczny (remont pomieszczeń piętra budynku, rozszerzenie wspólności majątkowej, remont pomieszczeń parteru budynku). W tym kontekście nakłady na nieruchomość poczynione w latach 1998-2008 zostały pochłonięte poprzez rozszerzenie wspólności majątkowej małżeńskiej na sporną posiadłość i winne być w traktowane jako element przyczyniania się uczestniczki do pomnażania majątku dorobkowego poprzez doprowadzenie przedmiotowej nieruchomości do obecnego stanu i jej dzisiejszej wartości. Tym samym Sąd stanął na stanowisku, iż przedmiotem podziału winna być jedynie nieruchomość w obecnym kształcie i wartości przy przyjęciu równych udziałów stron w majątku dorobkowym.

Ponieważ sporna nieruchomość obciążona jest hipoteką na rzecz (...) SA o/G., a wysokość zobowiązania stron wobec tego banku wynosi na dzień orzekania 65.906 zł, Sąd przyjął do rozliczeń jako wartość nieruchomości kwotę 214.094 zł (280.000 zł – 65.906 zł = 214.094 zł).

Odnosząc się do żądania rozliczenia kwot uiszczonych przez wnioskodawcę na rzecz banku (...) SA o/G. tytułem spłaty kredytu zaciągniętego przez strony w roku 2011, Sąd stanął na stanowisku, iż należy rozliczyć dokonane przez wnioskodawcę spłaty kredytu, bowiem wynikają one z zobowiązania zaciągniętego w trakcie trwania związku małżeńskiego, a częściowo nawet zostały dokonane z majątku wspólnego. Niewątpliwie uczestniczka nie dokonała żadnej wpłaty na rzecz (...) SA o/G. z tytułu spłaty kredytu zaciągniętego w roku 2011. Poza sporem pozostaje również fakt dokonania spłaty przedmiotowego kredytu w kwocie 50.834,34 zł w okresie od 1.12.2011 r. do 25.03.2015 r., co wynika z zaświadczenia (...) na k. 199, przy czym spłata dokonywana jest wyłącznie przez wnioskodawcę. Ponieważ strony pozostawały w związku małżeńskim do dnia 24.10.2012 r. i do tego też dnia obowiązywał zainteresowanych ustrój wspólności majątkowej małżeńskiej, to wszelkie dochody stron stanowiły ich majątek wspólny. Spłata zatem zadłużenia wobec banku (...), dokonywana przez wnioskodawcę w okresie do dnia 24.10.2012 r. pochodziła z majątku wspólnego stron i to niezależnie od tego, czy pieniądze na spłatę długu przelewane były fizycznie z rachunku bankowego prowadzonego imiennie na wnioskodawcę, czy też z jakiegokolwiek innego źródła. W tej sytuacji brak jest podstaw do rozliczenia kwot spłaconych wobec banku (...) przez wnioskodawcę w okresie do dnia 24.12.12 r. Inaczej sprawa wygląda ze spłatą kredytu po dniu 24.12.12 r. Z zaświadczenia (...) (k. 199) oraz potwierdzeń przelewu (k. 200-251) wynika, że wnioskodawca uiszczył na rzecz (...) w okresie od 24.10.2012 r. do 25.03.2015 r. łącznie kwotę 35.543,64 zł. Dlatego wnioskodawcy przysługuje wobec uczestniczki postępowania roszczenie regresowe o zwrot połowy tej kwoty. Stąd też Sąd uwzględnił i rozliczył kwotę 35.338,64 zł.

W wyniku powyższych ustaleń Sąd przyjął do rozliczeń kwoty:

- 214.094 zł, tj. wartość nieruchomości;
- 16.450 zł, tj. wartość ruchomości podlegających podziałowi;
- 35.338,64 zł, tj. spłata przez wnioskodawcę kredytu po 24.10.2012 r.;
- 2.000 zł, tj. kwota uzyskana ze sprzedaży pojazdu R. (...).

Po dokonaniu obliczeń Sąd ustalił wartość przedmiotu podziału majątku wspólnego na kwotę 296.450 zł oraz wysokość dopłaty należnej uczestniczce postępowania na 95.177,68 zł. Jednocześnie określając termin zapłaty kwoty 95.177,68 zł Sąd wziął pod uwagę z jednej strony wysokość zasądzonej kwoty, dochody uzyskiwane przez zobowiązanego wnioskodawcę oraz obciążenia owych dochodów, a z drugiej strony – sytuację materialno-bytową uprawnionej uczestniczki, konieczność zapewnienia godziwych warunków jej funkcjonowania wraz z dziećmi oraz uzyskiwane przez uczestniczkę dochody. W efekcie powyższego Sąd uznał, że okres 6 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia będzie wystarczający do uzyskania przez wnioskodawcę możliwości dokonania spłaty zobowiązania, a jednocześnie nie pozbawi uczestniczki możliwości utrzymania dotychczasowego poziomu jej funkcjonowania.

O kosztach postępowania Sąd orzekł po myśli art. 520 § 1 kpc.

Powyższe postanowienie w części zasądzonej od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki kwotę ponad 38.811,03 zł z odsetkami oraz w części dotyczącej terminu płatności zasądzonej kwoty zaskarżył apelacją wnioskodawca. Zarzucił postanowieniu:

- niewyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy wskutek naruszenia przepisów postępowania, tj. art. 217 § 1 i 3 w zw. z art. 227 kpc poprzez niedopuszczenie dowodu z przesłuchania świadka M. S. (1) oraz dowodu uzupełniającego z przesłuchania świadków M. O. (2) i A. R. (2), na okoliczność stosunków łączących świadka M. S. z uczestniczką w celu wykazania, że uczestniczka naruszyła zasadę lojalności i dobrego obyczaju wobec wnioskodawcy,
- sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału wskutek naruszenia przepisów postępowania, tj. art. 233 § 1 kpc poprzez dokonanie oceny dowodów w sposób nasuwający zastrzeżenia z

punktu widzenia zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego w odniesieniu do zeznań uczestniczki postępowania, w zakresie rozliczenia spłaconego przez wnioskodawcę kredytu,

- naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 212 § 3 kc, co doprowadziło do przyjęcia, że wnioskodawca zgromadzi środki na zapłatę kwoty 95.177,88 zł w terminie 6 miesięcy,

- naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 43 § 2 krio przez jego niezastosowanie i błędne przyjęcie, że uczestniczka w równym stopniu z wnioskodawcą przyczyniała się do pomnożenia majątku.

Wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia w części, tj. w pkt. II i zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki kwoty 64.228,20 zł stanowiącej 30% wartości nieruchomości pomniejszonej o rozliczoną przez Sąd Rejonowy kwotę 17.771,82 zł z tytułu spłaconego przez wnioskodawcę kredytu, rozliczenie kwoty 15.290,70 zł z tytułu spłaconego przez wnioskodawcę kredytu w okresie od 1.12.2011 r. do 2.10.2012 r., rozłożenie spłaty na 5 rat rocznych w kwotach po 7.762,20 zł.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja w znacznym zakresie jest niezasadna, a zaskarżone orzeczenie (poza terminem płatności zasądzonej dopłaty) jest słuszne. Stanowi ono wynik prawidłowej oceny dowodów oraz właściwej wykładni przepisów prawa materialnego.

Sąd I instancji w sposób prawidłowy i właściwy ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie. Również prawidłowo przeprowadził postępowanie dowodowe, dokonując trafnej oceny materiału dowodowego. W uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia logicznie i przekonująco odniósł się do zgromadzonego w sprawie materiału, zaś analiza jego wiarygodności i mocy dowodowej została przeprowadzona w granicach swobodnej oceny Sądu, pozostającej w zgodzie z treścią art. 233 § 1 kpc. Wbrew stanowisku skarżącego, nie doszło do naruszenia przepisów prawa procesowego czy materialnego. Ustalenia i wnioski Sądu Rejonowego Sąd II Instancji podziela, zwracając uwagę, że nie ma wobec tego potrzeby procesowej przeprowadzania na nowo w uzasadnieniu niniejszego orzeczenia oceny każdego ze zgromadzonych dowodów, a wystarczy odnieść się do tych ustaleń i ocen, które zostały zakwestionowane w apelacji /por. wyrok Sądu Najwyższego z 10 października 1998r., III CKN 650/98, OSNC 1999/3/60, wyrok Sądu Najwyższego z 4 kwietnia 2003r., III CKN 1217/00, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2007 r. II CSK 18/07, lex 966804/.

Sąd Odwoławczy podziela stanowisko Sądu Rejonowego odnośnie braku konieczności przeprowadzenia dowodu z przesłuchania świadka M. S. (1) oraz dowodu uzupełniającego z przesłuchania świadków M. O. (2) i A. R. (2). Tym samym nie można się dopatrzeć naruszenia przez Sąd przepisów art. 217 § 1 i 3 w zw. z art. 227 kpc. Sąd Rejonowy w uzasadnieniu orzeczenia jednoznacznie wskazał, że przedmiotem postępowania nie było przyczynianie się stron do rozpadu związku małżeńskiego, lecz ich przyczynianie się do pomnażania majątku wspólnego. Wnioskowany zaś dowód miał wskazać na relacje, jakie łączyły uczestniczkę ze świadkiem i naruszenie przez nią zasady lojalności wobec wnioskodawcy, co dla oceny kwestii majątkowych nie ma znaczenia.

W ocenie Sądu II instancji Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił zgromadzony materiał dowodowy. Nie naruszył przy tym zasad określonych w przepisie art. 233 § 1 kpc. Zgodnie z jego brzmieniem sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie „wszechstronnego rozważenia zebranego materiału”, a zatem, jak podkreśla się w orzecznictwie, z uwzględnieniem wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu, jak również wszelkich okoliczności towarzyszących przeprowadzaniu poszczególnych dowodów i mających znaczenie dla oceny ich mocy i wiarygodności. Przyjmuje się ponadto w orzecznictwie, że ramy swobodnej oceny dowodów muszą być zakreślone wymaganiami prawa procesowego, doświadczenia życiowego, regułami logicznego myślenia oraz pewnego poziomu świadomości prawnej, według których sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy jako całość, dokonuje wyboru określonych środków dowodowych i wążąc ich moc oraz wiarygodność odnosi je do pozostałego materiału dowodowego. Z kolei fakt, że skarżący z tych samych faktów wywodzi inne wnioski i czyni własne, korzystne dla siebie ustalenia, nie może stanowić podstawy skutecznego zarzutu naruszenia art. 233§1 kpc (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 10 stycznia 2002, II CKN 572/99). Także w

wyroku z dnia 20 stycznia 2005, I UK 137/04 Sąd Najwyższy podkreślił, że jeżeli z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadził wnioski logicznie poprawne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego, to taka ocena dowodów nie narusza zasady swobodnej oceny dowodów przewidzianej w art. 233 kpc, choćby dowiedzione zostało, że z tego samego materiału dałoby się wysnuć równie logiczne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego wnioski odmienne. Nie jest tu wystarczająca sama polemika naprowadzająca wnioski odmienne, lecz wymagane jest wskazanie, w czym wyraża się brak logiki lub uchybienie regułom doświadczenia życiowego w przyjęciu wniosków kwestionowanych. Tym samym prawidłowo Sąd Rejonowy uznał, że udziały stron w majątku wspólnym są równe, jak i prawidłowo przyjął zasady rozliczenia kredytu spłacanego przez wnioskodawcę.

W powyższym zakresie szczegółowo opisane w uzasadnieniu orzeczenia argumenty podziela Sąd II instancji.

Zaskarżone postanowienie należało zmienić jedynie w nieznacznym zakresie, tj. co do terminu płatności zasądzonej od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki dopłaty. Uwzględniając bowiem argumenty Sądu I instancji odnoszące się do obu stron niniejszego postępowania, a także dodatkowo te, które skarżący zawarł w apelacji – w ocenie Sądu Okręgowego wnioskodawca będzie w stanie spłacić uczestniczkę w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia. Rozkładanie zasądzonej kwoty na 5 rocznych rat, czego domagał się skarżący w apelacji, jest sprzeczne z interesem uczestniczki i pozbawi ją możliwości zapewnienia sobie nowego mieszkania.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone postanowienie jedynie w pkt. II, o czym orzekł stosownie do treści art. 386 § 1 kpc. W pozostałym zakresie apelacja jako niezasadna podlegała oddaleniu (art. 385 kpc).

O kosztach postępowania orzeczono zgodnie z art. 520 § 1 kpc.